

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Τῶν ἡρῶν μας μεταβολή, ενδιαφέροντα πολλὰ.
 Ἰράγματα καὶ συνδρομαί—ἀπ' αὐθρίας πρὸς ἐμέ,
 Ἐπιπόρῳ γὰρ κάθε χρόνο—δὲ κτὰ φράγ καὶ ναὶ ἔβνο.
 Πὰ τὰ ἕνα ἄνω μέρη—δὲ κτὰ φράγ κακαῖστο χέρι.

Ἐκοσῶν καὶ τέταρτον ἀριθμοῦντες χρόνον
 ἴσθην κληθῆν ἔβρωσεν γῆν τῶν Παρθενῶνων.

Ἐικοσμία Φεβρουαρίου,
 κατὸ μεγάλο Βουλευτηρίου.

**Συνωμοσία μυστικῆ,
 φρεκώδης καὶ τρομακτικῆ.**

Ἐὶς μέρος τὴ μακρὰν τῶν Ἀθηνῶν
 ὑπόγειον εὐρύ καὶ σκούτην.
 Ἐπὶ τῶν τοίχων ἐπὶ λα κρεμάσμενα,
 ποὺ σὺν τὰ ὄψις οὐ πάει τρία κ' ἕνα.

Φωτίζεσαι μὲ ἄδρας καὶ δαδί,
 καὶ πρὸς ἐκεῖνο σκευάζου ἐν σκοπῇ
 ἀνθρώπων ἀλλοκῶν μαύρα στήθη
 μὲ θάρακας μὲ κρόνη, καὶ μὲ εἴπη.

Τὶ τρόμος πατήρ κ' ἀνατροχία,
 οὐκαὶ περιπλανῶνται ἴσο σκέψεις,
 ἀκούονται συνθήματα ποικίλα,
 φθιριμῶδες ὑπόκιφος καὶ φέφος.

Σημαίνει μεσοκόκκον βαθὺ,
 τῶν φαντασμάτων ἄρα καὶ τοῦ τρόμου,
 κ' ἐν μέσῳ σκεπταίνου κ' ἔρημου ὄρημον
 περιπατοῦν καὶ γέροι μὲ σκεπῆ.

Τὶ νῦθ μυστηριώδης, σκούτος πλήρης,
 καὶ μέσῳ οὐ πλῆθον συνοματῶν
 κ' ὁ Θεσσαλὸς κἀρσέναι τὴν φρεκῆς
 καὶ μὲ ζουρλομαγδοῦν ἴσθισθην.

Ὀδῷ ἦτον εἰς ἐκείνην τὴν κλασθῆν
 μὲ κρόνος μὲ βουδῶν καὶ μὲ ἄδρα,
 παρῆν κ' ὁ Παριλάτος ἐν τοῖς πρώτοις,
 ὁ πρόθυμος εἰς ἐλα ταπεινότης.

Βροντοῦν μυστηριώδης πανοῦλαιαι
 τοῦ νέου τῶν συγχρόνων Ἐπιστάτου,
 κ' ἐν μέσῳ τῆς στήθης τῆς ὑψηλοῦ
 συνοματῶν ἀρχῆς οὐ ἐμιλαί.

Α'. — Σὺ πορὸς εἶσαι;
 Β'. — Ροβεσπιέρως.
 Α'. — Ἄμμ' ἴσθ;
 Β'. — Σακάτης γέρος.

Ἔτος ἄλλο κ' ἴννη κ' ἔγχαός,
 νέα κλάσ' στὰ νέθη παῖσσα.

Χίμα κ' ἔβρωμήντα τρία,
 πηλαίει καρβαρία.

Α'. — Καὶ τί θλίβεις ἔβνο πέρα;
 Β'. — Τὴν κακὴ ψυχρῆ σου μέρα.

(Τίτομα κἀλά,
 λέγουν ἄλλοι.)

Γ'. — Σὺ πορὸς εἶσαι;
 Α'. — Πατριώτης,
 καὶ μεγάλος συνομητής.
 Γ'. — Σύνθημά σου...
 Α'. — Ταυταρίνος.
 Γ'. — Ἄμμὰ τὸ δόξ' σου;
 Φύνος.

(Φασουλῆς καὶ Παριλάτος,
 ὁ καθένας νέτος σκούτος.)

Φ. — Σὺ πορὸς εἶσαι;
 Π. — Φίλος πρώτος.
 Φ. — Σύνθημά σου;
 Π. — Ἄν — Κιχῶτος.

Φ. — Ἄμμὰ σὺ,
 Κ' ἔγθ' ἐκεῖνος.
 Π. — Σύνθημά σου;
 Φ. — Μπαρτολδίνος.
 Μὰ κλησάξουν κ' ἔλλοι
 μὲ κοπιτῶν λειπίδα,
 φοροῦν καὶ πρῶσπιδα,
 σὺν νάται Καρνεῶδλι.

Φ. — Ἔσο πορὸς εἶσαι;
 Συν. — Φίλος
 καὶ γρητοῦς σταμύλος.
 Φ. — Καὶ τί ζητῶς;
 Συν. — Ἄν ἔρη.
 Φ. — Ἐσοῦ, καίμην γέρο.

(Προσέρχεται μὲγάλος
 κ' ἄρχαίος παπαγάλος,
 καὶ ἕνας προσέρχεται γνωστός
 καὶ συνομητής οὐδατός,
 καὶ τὸ ποδῆρι του παταί
 κ' ἔβνοσιν ἐλασαν ζη πῆ.)

